

Sygn. akt II KK 633/22

POSTANOWIENIE

Dnia 24 lutego 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **D. B. i R. G.**

skazanych z art. 284 § 2 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 24 lutego 2023 r.

wniosku obrońcy skazanych o wstrzymanie wykonania

prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie

z dnia 13 kwietnia 2022 r., sygn. akt II AKa 282/21,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie

z dnia 1 lutego 2021 r., sygn. akt XVIII K 58/19,

na podstawie art. 532 § 1 *a contrario* k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Obrońca skazanych D. B. i R. G. wniosła kasację od wyroku Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 13 kwietnia 2022 r., sygn. akt II AKa 282/21, utrzymującego w mocy Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 1 lutego 2021 r., sygn. akt XVIII K 58/19, zaskarżając orzeczenie to w części, tj. w punkcie I (utrzymanie w mocy zaskarżonego wyroku wobec R. G. i D. B.) oraz w punkcie II (w zakresie w jakim zasądza od oskarżonych R. G. i D. B. na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania odwoławczego - w tym tytułem opłaty sądowej kwoty 2.300 zł i 2.400 zł oraz obciąża ich wydatkami w częściach na nich przypadających). Formułując w nadzwyczajnym środku zaskarżenia zarzut rażącego naruszenia przepisów prawa karnego procesowego mających istotny wpływ na treść

orzeczenia, a to art. 433 § 2 k.p.k. w zw. z art. 457 § 3 k.p.k., które zdaniem skarżącej polegało na nierzetelnym rozpoznaniu i ustosunkowaniu się w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku Sądu Apelacyjnego do zarzutów apelacyjnych, zaniechanie rozpoznania tych zarzutów bądź jedynie powierzchowne odniesienie się do nich oraz wadliwe ich zdekodowanie, autorka kasacji wniosła o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi drugiej instancji.

W złożonym środku zaskarżenia obrońca zawarła także wniosek o wstrzymanie wykonania zakwestionowanego orzeczenia w punkcie I (utrzymanie w mocy zaskarżonego wyroku, w tym dotyczącym orzeczenia co do kary pozbawienia wolności) oraz o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Warszawie z dnia 1 lutego 2021 r., sygn. akt XVIII K 58/19 w części, tj. w zakresie punktu 1 i 2 sentencji wyroku, w zakresie, w jakim wyrok ten odnosi się do oskarżonych R. G. i D. B. oraz w punkcie 4). W uzasadnieniu wniosku argumentowała, że z uwagi na zakwestionowanie rzetelności instancyjnej kontroli, w tym ogólnikowe i powierzchowne odniesienie się do argumentacji podniesionej w rozpoznanej apelacji wniesionej na korzyść skazanych - wstępna analiza zarzutów kasacyjnych powinna uzasadniać wysokie prawdopodobieństwo ich uwzględnienia. Jak dalej wskazywała wnioskodawczyni nie wszystkie wątki zawarte w zwykłym środku odwoławczym znalazły pełne odzwierciedlenie w przedstawionych rozważaniach Sądu odwoławczego a niektóre w ogóle nie były przedmiotem rozważań tego Sądu. Ponadto w ocenie obrońcy skazanych, prawidłowe rozpoznanie apelacji winno skutkować poczynieniem ustaleń o braku zaistnienia znamion przestępstwa przywłaszczenia, w tym na pewno kwalifikacji prawnej z art. 284 § 2 k.k. W związku z czym zmianie winna ulec również kara wymierzona skazanym, która jawi się w obecnym wymiarze, w ocenie skarżącej, jako rażąco surowa i niespełniająca wymagań sędziowskiego wymiaru kary określonych w art. 53 k.k., w szczególności w zakresie indywidualizacji odpowiedzialności poszczególnych skazanych z uwagi na cechy podmiotowe, jak i okoliczności przedmiotowe popełnionego przestępstwa.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanych nie jest zasadny.

Zgodnie z treścią art. 532 § 1 k.p.k., w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji.

Jak już wielokrotnie przypominał Sąd Najwyższy w swoich orzeczeniach rozwiązanie ujęte w art. 532 § 1 k.p.k., stanowiące odstępstwo od zasady natychmiastowej wykonalności prawomocnych wyroków (art. 9 § 3 k.k.w.), ma charakter wyjątkowy, a skorzystanie z niego jest możliwe dopiero przy jednoczesnym spełnieniu dwóch warunków, to jest wystąpienia znacznego stopnia prawdopodobieństwa zasadności zarzutów kasacyjnych oraz wykazania przez wnioskodawcę, że dalsze wykonywanie orzeczenia mogłoby wywołać dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i nieodwracalne skutki.

Nie przesądzając w tym miejscu o zasadności licznych i złożonych zarzutów sformułowanych we wniesionej kasacji, co wymaga pogłębionej ich analizy na rozprawie, ale dokonując badania ich wagi tylko z punktu widzenia ustalenia przesłanek wstrzymania wykonania orzeczenia, należy skonstatować, że chociaż ich treść ujęta w nadzwyczajnym środku zaskarżenia wniesionym przez obrońcę skazanego i argumentacja przedstawiona na ich poparcie dotyczy znacznej liczby różnych kwestii to jednak stosowana dotychczas praktyka orzecznicza Sądu Najwyższego nie daje podstaw do traktowania nawet dość obszernego w swej treści nadzwyczajnego środka zaskarżenia, jako okoliczności uzasadniających stosowanie instytucji z art. 532 § 1 k.p.k. Inaczej rzecz ujmując prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji obrońcy skazanych w zaskarżonym zakresie nie jest na tyle wysokie, by stanowiło wystarczającą podstawę do skorzystania z instytucji wstrzymania wykonania zaskarżonego orzeczenia, a argumenty w tym przedmiocie przedstawił w udzielonej odpowiedzi na kasację prokurator Prokuratury Okręgowej w Ostrołęce.

Wobec powyższego orzeczono jak na wstępie.